

ny livsstil

Nr 2 2018

för en rättvis fördelning av världens resurser

Visioner i omställningens tid

Jag har bott i flera länder i Afrika, där det inte finns tempus för framtiden i de lokala språken. När jag förbryllat påpekat detta har svaret alltid varit detsamma: Framtiden vet man ju ingenting om. Däremot har man flera tempus för dåtid och kan i en del kulturer fortfarande berätta långa invecklade historier om personer som utfört hjältemodiga handlingar.

Historikern Peter Englund menar att framtiden upptäcktes i Västeuropa på 1600-talet och med den gavs förutsättningar för kapitalismen, som hade det svårt i början, efter-

som arbetarna som med sina händer skapade det som skulle säljas, hellre tog ledigt genom att fira fler och fler helgondagar än köpa de varor som erbjöds på maknaden. Inte förrän man lyckades skapa missnöjet och dess släkting begäret bidrog man till massmarknadens uppkomst.

På den vägen har vi befunnit oss länge, men med dagens hetsiga arbetsliv och klimatångest har åter en önskan om att få arbeta mindre och leva mer hållbart kommit i fokus. Att inte ständigt vara på jakt mot ett hägrande mål i fjärran utan att leva här och nu. Men klarar vi det? Klarar

vi att också gå ner i konsumtion? Tankar kring framtiden och därmed minskad efterfrågan på varor som i sin tur skulle tvinga fram en minskad produktion och därmed mindre utsläpp av växthusgaser, vilket vår planet skulle må bra av?

Om vi levde i ett lugnare tempo skulle vi kanske lättare inse att vi är en del av ett intrikat ekologiskt system där varje art har rätt att finnas till och att mångfald ger styrka.

Alla vi som hyllar detta varsamma sätt att leva, måste våga stå upp för den livsstilen, och stötta varandra,

men vara beredda på strid. Marknadskrafterna kommer att göra sitt yttersta för att få oss att falla tillbaka till hets och överkonsumtion.

Min förhoppning är att frågan FRAMTIDEN – i vems händer ska kunna besvaras med ”i våra förstås” och att ”vi” då är de planetskötare, förändringsagenter eller rätt och slätt medmänniskor som insett att vår storslagna uppgift är att försöka leva i samklang med jordens förutsättningar och därigenom rädda den till kommande generationer.

Gunilla Winberg, ordförande

Varför vågar eller vill eller kan vi inte ha visioner om ett nytt samhälle, En Ny Kultur, som arbetar för att ställa om kursen mot en hållbarare framtid? Ställa om, eller kanske rättare förändra det så att det inte med vår hjälp medverkar till att Såga i den gren vi sitter på?

Som det nu ser ut och trots våra omställningsansträngningar så fortsätter Maskinen Samhället sin väg fram mot den dag då grenen brister. Vår överkonsumerande tillväxtkultur faller till marken med oss förvånade medborgare.

Det är inte så många som vill kännas vid den beskrivningen. Vi som pratar om och förordar omställning innan det är för sent, vad är våra visioner då om det till synes inte räcker med att föreslå: Cykla mer, ät mera grönsaker, spara på utlandsresorna, odla mer i parkerna, köp begagnade

kläder, byt till elbil, slösa inte med maten och så vidare?

Ska vi nöja oss med detta hur bra det än är, medan världsrytmen med storkapitalets spelare som huvudaktörer forsar vidare med budskapen: Mera tillväxt, konkurrens, konsumera mera, res, se er om i världen, expandera, köp och sälj, bygg politiker och tjänstemän, ge folket vad de tror sig behöva. Gör reklam för mer välfärd. Hållbar naturligtvis, inte utan vinster förstås och folkets godkännande.

Tillbaka till inledningen: Varför vågar vi inte, eller vill vi inte ha visioner om ett samhälle som i hela sin fysiska uppbyggnad måste förändras, ställas om? Alltså ett samhälle som ska hitta nya hållbarare strategier för samhällsbyggande som bättre gynnar framtiden? Den fysiska byggstrukturen, i dag så låst i ett ekonomiskt materiellt utvecklingsspår som löpt från industrialismens barndom, kolets och oljans era och kommunikationsmaskineriets tillkomst, har fortsatt sin totala styreffekt på världsutvecklingen och människans inordning i systemet.

Vi är väl inordnade och följer spelreglerna trots allt fler signaler om nödvändiga åtgärder. Själv har jag svikit mitt blygsamma visionerande

från 1990-talet. Tänker, talar och skriver inte längre om Det rika landskapet, om Bandbyarna och de Färdigbyggda städerna. Fördjupar och utvecklar inte framställningen om den gamla konservativa borgbyggartaditionen där städer och större samhällen växer och byggs ut i koncentriska ringar från den gamla kärnan, borgen eller kyrkan, ut över åkrar och skogar. Inget om kommunikationsledningens allt bredare stråk i ett omgivande landskap som styckas sönder, förfulas och skapar barriärer för folk och få.

Jag följer inte längre upp idén med Det rika landskapet där Bandbyarna växer ut längs vägstråken från de färdigbyggda tätorterna och där pendelbussarnas turtäta rytm ger de boende snabba förflyttningssmöjligheter mellan bystråkens arbetsplatser affärer och serviceställen.

Belyser därmed inte heller byarnas noga studerade utbredning mot bakomliggande åkrar och skogspartier. De nära åkrarna för privat och yrkesmässig produktion av matråvaror, skogen för naturupplevelse, rekreation och fördjupad livsinsikt. Och detta, längre ut i landskapet, jordbrukarnas gårdar i ett nära lärande samspel i en levande rikt befolkad hembygd.

En vision eller innovation jag tappade bort och som för länge sedan hade kunnat utvecklas, kommunicerats och forskats om, för att i dag kanske börjat gestaltas, växa mot en hållbarare, mindre sårbar, mycket rikare och mer livsbejakande framtid med följande aspekter på påståendet: Minskad urbanism, ökad livsmedels-säkerhet, mer meningsfullt arbete, minskande transporter och en starkt ökad samhörighetskänsla med naturens liv och växlingar samt de basförutsättningar som utgör grunden för vår existens.

Omställning, förändring, måste gälla samhällsbyggandet och dess funktioner i sin helhet. En mycket svår uppgift men utan nya visioner i den riktningen och omfattningen, blir lätt de individuella omställningsinitiativen till krusningar på en fortsatt ohållbar väg framåt, hur bra och nödvändiga de än är som en basal del i förändringen.

Nej så får och måste det inte vara! Vi måste tala om det här. Med nybyggerandans lust, mod och glädje ska vi djärvt föra in våra stora eller små visioner eller innovationer i samhällsdebatten. Ingen tyst väntan ska få göra sågens snitt djupare, i den gren vi sitter på.

Kurt Gustafsson

Besök hos 2018 års vinnare av Anna Horns pris:

Storå Bär och Grönsaker

Framtiden i Våra händer delar årligen ut ett pris på 5 000 kronor till någon som förtjänstfullt har verksamhet i linje med det som Anna Horn och Kärngårdsföreningen önskade. Priset tilldelades 2018 Madeleine Lindqvist och Martin Möller, Storå bär och grönsaker. Det utdelades i samband med FIVH:s årsmötet 2018.

I samband med det traditionella Höstmötet på Åby gård den 20 och 21 oktober besökte vi första dagen Madeleine och Martin på deras gård Brunnstorp där de driver sina odlingar av bär och grönsaker.

Madeleine och Martin visade oss runt i odlingarna. Där fanns många och långa rader med präktigt uppbundna hallonbuskar av olika årgångar och sorter.

Två väl fyllda växthus med bland annat tomater, där frosten tyvärr inte varit skonsam senaste veckorna. På friland växte rödbetor, många kålsorter och mycket annat ännu inte färdigskördat.

Vårt besök låg mitt på dagen, och kunder till butiken kom och gick. Nästan all försäljning sker direkt på gården och kunderna utgörs främst av traktens befolkning.

En ganska ny kund, fick vi veta, satsar på mjölksyrad vitkål. Så i någon av stugorna sprider sig den angenäma doften av en sådan kultur kan vi ana.

Madeleine och Martin berättade om glädjen och vedermödrorna med att kunna

Dörren välkommande öppen till Madeleines syateljé.

försörja sig med odling. Det fungerar, men kräver mycket arbete.

En å med rikligt och bra vatten vindlar fram i kanten av anläggningen. Detta vatten var guld värt under den torra sommaren.

Det är svårt att förstå hur Madeleine och Martin även kunnat få tiden att räcka till för konstnärlig verksamhet. Madeleine visade oss sina många vackra textila alster av hampa i sin lilla syateljé. Att Martin också har konstnärligt intresse förstod vi av alla teckningar, akvareller och annat som kunde ses runt om i huset.

Text: Pelle Klasson
Foto: Siv Östman

Nya rader i hallonodlingen studeras. Martin, i gröna byxor, informerar Pelle Klasson, Karin Nilsson Jungermann, Kurt Gustafsson, Rune Lindström och Ingevi Fall.

Ny avdelning på hemsidan Framtiden.a.se:

Bo och Bruka

Vill du bidra till att återbefolka landsbygden?

Hus som står tomma och mark som inte brukas är resurser som måste börja användas!

Under Bo och Bruka på vår hemsida, framtiden.a.se, finner man två sökord: **Finnes och Sökes.**

Under dessa rubriker: Finnes respektive Sökes, lägger vi in dina/era uppgifter om hus, gårdar med eller utan åkermark och skog.

Dina/era uppgifter sändes till:
Mailadress: kansli@framtiden.a.se eller
Postadress: Framtiden i våra händer
Axbergs Åby 314
70591 Örebro

Innan vi lägger in sända uppgifter på hemsidan tar vi kontakt för avstämning, korrigerering och eventuell komplettering.

Just nu ligger på hemsidan under Bo och Bruka; Finnes: En liten gård i Skara kommun.

Gården Upsala 2:1 ligger på Billings västsluttning, omkring 5 km från Varnhem. Arealen är omkring 16 ha åker- och betesmark och lika mycket lövskog. Jorden är mullrik, lerig, sandig morän med högt pH-värde. Egen brunn, karpdammar, 2 äldre ladugårdar med utvecklingsmöjligheter, den ena är inredd för hästar. Här finns 3 bostadshus varav ett är uthyrat och en sommarstuga.

Det stora mäktiga vitkålslandet. Skördas efterhand så länge inte kylan blir för hård.

Fakta Anna Horns pris

Anna Brita Sofia Horn af Rantzen, född Arrhenius (1924-2009), var en svensk författare och politiker. Hon var 1988-1991 ledamot i Sveriges riksdag för Miljöpartiet. Vid sidan av politiken var hon verksam inom miljö- rörelsen; 1984 grundade hon Föreningen Kärngårdar.

Anna var dotter till biokemisten Olof Arrhenius, sondotter till kemisten och Nobelpristagaren Svante Arrhenius och syster till oceanografen Gustaf Arrhenius. Anna var ledamot i miljö- och hälsovårdsnämnden i Solna kommun 1985-1988. 1988 valdes hon in i riksdagen för Miljöpartiet. Hon var ledamot i arbetsmarknadsutskottet och suppleant i kulturutskottet.

År 1984 grundade hon Föreningen Kärngårdar. En "kärngård" arbetar för en långsiktigt hållbar samhällsutveckling med medvetet värn för livets mångfald och rikedom. Hennes grundläggande tanke var att med ett nätverk av Kärngårdar skulle samhällets sårbarhet minska,

landets självförsörjningsgrad skulle öka och gammal kunskap om småskalig livsmedelsproduktion skulle bevaras. År 2012 gick Föreningen Kärngårdar upp i Föreningen Framtiden i Våra Händer.

Efter Annas död 2009 grundades Anna Horns minnesfond. Denna utdelar från och med 2016 en gång per år ett bidrag på 5 000 kronor till någon form av aktivitet som ligger i linje med Annas grundläggande tankar. Pristagare var 2016 tidningen Miljömagasinet, 2017 riksorganisationen Sveriges småjordbrukare och 2018 Storå handelsträdgård.

Styrelsen för Framtiden i våra händer tar gärna emot nomineringar till kommande års pris.

Adressen är Framtiden i våra händer, Axbergs Åby 314, 705 91 Örebro. eller kansli@framtiden.a.se.

Fonden står också öppen för nya gåvor, Plusgiro 2 44 19-4.

Pelle Klasson

Välkommen som medlem!

Bli medlem i Framtiden i våra händer! Vill du stödja vårt budskap om en livsstil med minskad total konsumtion, en samhällsutveckling med mindre klimatpåverkan, en mer levande landsbygd och utjämnade sociala klyftor.

Bli medlem. 90 – 500 kr valfritt.

Pg 2 44 19-4.

Glöm inte skriva in namn och adress! Kontakt 08 462 97 70 med överkoppling till Kurt Gustafsson Axbergs Åby 314 70591 Örebro kansli@framtiden.a.se.

Folkhögskola för att stärka landsbygden och demokratin samt lära ut nya jordbruksmetoder

Holma Folkhögskola

För 150 år sedan startade de första folkhögskolorna i Sverige. De startade efter dansk förebild där målet varit att stärka landsbygden, utveckla demokratin samt stärka det danska.

I Sverige blir startskottet att författningen ändras så att kommun ersätter socken och fler män får rösträtt. Behovet hos bondesönerna att lära sig mer om hur demokrati fungerar för att kunna ta till vara på sin rösträtt och delta i kommunfullmäktige i kombination med att lära sig nya jordbruksmetoder blir det som gör att folkhögskolorna startas.

140 år senare bildas föreningen Holma folkhögskola eftersom behovet av att stärka landsbygden och demokratin samt att lära ut nya jordbruksmetoder fortfarande är aktuellt. Skolan fick 7 medlemsorganisationer – se faktaruta. Föreningen Holma folkhögskola ansökte varje år hos Folkbildningsrådet om att bli en egen folkhögskola men fick avslag.

2013 blev jag invald i styrelsen för Skogsträdgårdens vänner, som då tillsammans med Sambruket i Sösdalabygden blivit invalda i föreningen Holma folkhögskola.

Jag insåg att det i skolan fanns några av Sveriges duktigaste inom ekologisk odling och Permakultur, men att det bara var Esbjörn Wandt som var kunnig inom folkhögskola.

Efter ett år blev jag vald till rektor ihop med Esbjörn. Under två år skrev jag om ansökan för att passa Folkbildningsrådet bättre samt arbetade upp kontakt med nyckelpersoner inom Folkhögskoleseverige. Under tiden hade Karin Jansson drivit en kurs i stadsodling i Lund ihop med Nils Lindblad via Färnebo folkhögskola.

Allt detta ihop med att regeringen satte mer pengar på folkhögskolan gjorde att vi 2016 äntligen kunde starta vår folkhögskola på riktigt.

Vi inledde med två halvfartskurser i skogsträdgårdssodling på Holma gård samt stadsodling i Lund. Till hösten startade vi en allmän kurs (för dem som inte är klara med grundskola eller gymnasium) med omställningsprofil samt en kurs i resilient entreprenörskap. Vi har även bedrivit en hel del distansutbildningar med helträffar för att även nå de som arbetar och inte kan ta tjänstledigt. 2016 tillkom Omställningsnätverket som med-

lemsorganisation. Vi valde att använda oss av Sociokrati som styrsystem. I Sociokrati beslutas saker av de som är berörda. Riktlinjesfrågor beslutas gemensamt medan enskilda frågor beslutas av rektor. Arbetet delas in i grupper så som ekonomi och administration eller marknadsföring. Dessa grupper har ansvar för sin del. Alla grupper har sen en representant i Allmän krets där riktlinjesfrågorna beslutas.

I skrivande stund har över 500 personer gått en kurs på Holma folkhögskola sedan vi startade för tre år sedan. Dessa personer har spritt sig över Sverige och startat egna företag och föreningar, bidragit med sin kunskap i befintliga föreningar samt gått tillbaka till tidigare arbeten och arbetat med omställning inifrån företagen.

Folkhögskolan är den enda utbildningsform i Sverige som inte skapats av det offentliga, vilket säkert är en viktig orsak till att den har överlevt andra skolformer som kommit och gått under de senaste 150 åren. Folkhögskolan har också alltid varit den friaste utbildningsformen och aldrig behövt följa några läroplaner, inte ens på allmän kurs som ger behörighet till högskola och universitet.

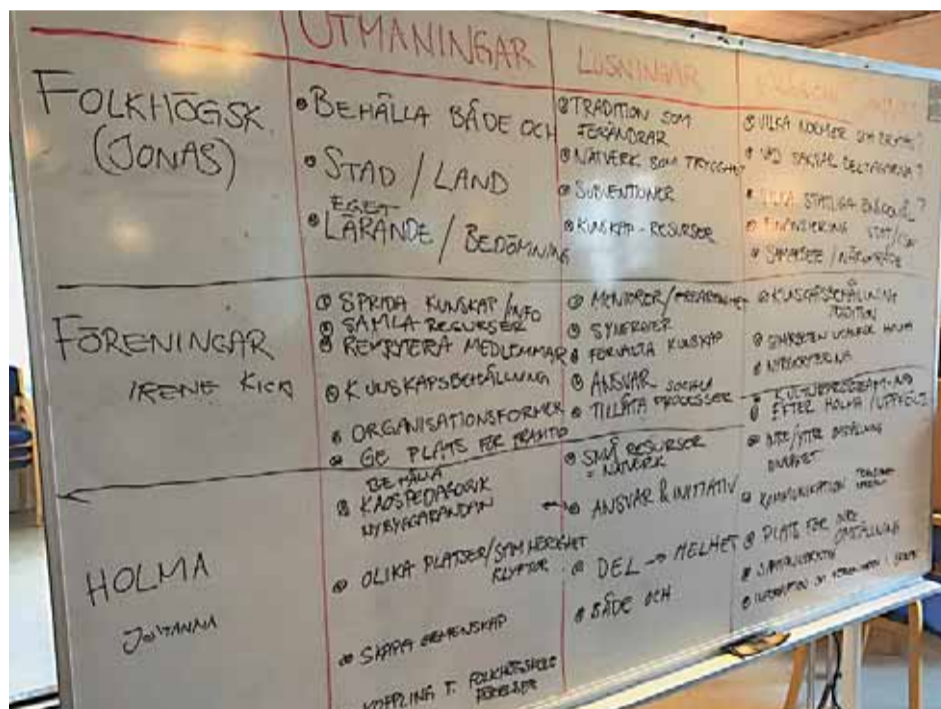
Av dagens 155 svenska folkhögskolor ligger cirka 100 på landsbygden och har internat och matsal. Trenden de senaste 50 åren har varit att nya skolor startats i städer och inte haft internat eller matsal. På Holma folkhögskola har vi inte haft möjlighet att ha vare sig internat eller matsal. Men målet är att hela skolan ska flytta till Holma gård och att vi där ska kunna återknyta till en annan folkhögskoletradition, nämligen att kurserna odlar maten som alla sen äter i matsalen.

Text: Hugo Malm
Foto: Abigail Sykes

Foto: Karin Jansson

Odling är en viktig del av skolans kurser.

I november firade skolan tio år med en visionsdag för alla medlemsorg, personal och deltagare.

FAKTA HOLMAS MEDLEMSORGANISATIONER

Framtiden i våra händer framtiden. a.se,
Sambruket i Sösdalabygden <http://www.sambruket.se/>
Biodynamiska föreningen www.biodynamisk.se,
Föreningen Organisk Biologisk Odling (FOBO) <http://www.fobo.se/>

Permakultur Sverige www.permakultur.se,
Skånes Kärngårdsförening <http://www.skaneskarngardar.se>,
Skogsträdgårdens vänner <http://skogstradgardensvanner.se>
Omställningsnätverket omstallning.net

Mat är en viktig del på skolan. Alla arbetsdagar avslutas med en gemensam lunch av det som skördats.

En gång varje termin samlas alla skolans deltagare på Holma gård för en gemensam arbetsdag och lunch.

Under en gemensam arbetsdag togs äppelskörden om hand.

Sagan om Meningen

Som du säkert har märkt är det nästan omöjligt att få tag i Meningen numera. Många har överhuvud taget aldrig hört talas om den. För dem kan jag berätta att Meningen är namnet på en liten klarblå fågel vars sång får människor att vilja leva. Förr i tiden var det gott om de här fåglarna. Ju längre bakåt man går i människans historia, desto vanligare tycks de ha varit. De fanns i varenda stuga, i de torftigaste jordkulor. Hur svårt livet än var höll man sej med en eller flera fåglar.

Inte så att livet var bättre förr – ofta var det tvärtom både hårdare och kortare – men Meningen så småningom blev så sällsynt berodde till en början inte på någon medveten utrotningskampanj. Man förstod bara inte vad Meningen krävde för att leva vidare. Detsamma gällde de flesta utrotade växt- och djurarter. Plötsligt var de bara försvunna och gick inte att återskapa, om man så satsade allt kapital i världen. Att Meningen skulle stryka med i så stor omfattning, bara för

att naturen skraddarsyddes för optimal avkassing, det kunde ingen förutse.

Många försök hade gjorts att massuppföda Meningen, men alla hade slagit slint. Fågeln vägrade häcka efter givna föreskrifter och dog snart i fångenskap. Den var oerhört skygg och kunde aldrig inplanteras i klimat där lögn, svek och hyckleri dominerade. Eftersom ingenting hade samma märkliga effekt på människosjälen som Meningen sång, sökte man ständigt efter surrogat. Det fanns gott om ledare för rörelser som påstod sej ha skapat Meningen. Det fanns kyrkor som förvarade uppstoppade exemplar av Meningen i sina valv. Politiska system stötade med Meningen i sitt vapen och påstod att de satt inne med den rätta varianten av dess sång.

Meningens sång är oändligt varierad och omöjlig för en människa att helt förstå eller efterlikna. Blodiga strider uppstod mellan kungar och kyrkor om vem som hade rätt tonföljd i Meningen sång, rätta pauser eller rätt klangfärg. I västvärlden finns nu ingen diktator som tvingar folk att tro att just han ensam kan tolka Meningen. Här är Meningen officiellt utrotad. Nu kan man fritt välja vilka surrogat man vill. Många har blivit stormrika på att sälja små blå plastfåglar med inbyggda speldosor. Vetenskapen har dissekerat Meningen i dess minsta beståndsdelar, ofta betald av regimer som vill ha kontroll över den. Forskare har lyft fram bitarna för allmänheten och förklarat tron på Meningen som ren vidskepelse.

Meningen är molekyler och slumpvisa processer som allting annat. Ljudvägornas struktur saknar logik. Kulturlivets störste har analyserat sången fram- och baklänges och tycks aldrig tröttna på att bevisa att den är innehållslös och löjlig, och att bara obegåvade tar den på allvar. Och i jämförelse med de märkliga ting som människor har presterat får man väl medge att den lilla Meningen, som rymms i en handflata och bara hörs på armlängds håll, inte är mycket att hurra för.

Ändå finns det fortfarande människor som har den lilla fågeln hemma i hemlighet. Eftersom den varken ger pengar eller status är det ingen som bryr sej. En del kanske har hört talas om den forskare som

Foto: Annika Lysberg

Liten blå kungsfiskare, fotograferad i Skåne, av Annika Lysberg

gjorde de märkliga fynden om sambanden mellan hälsan och Meningen. Han hade gjort jämförande studier på sjuka och friska människor, och det var statistiskt säkerställt att de som hade levande exemplar av Meningen mera sällan blev sjuka och tillfrisknade fortare än andra. Helst hade forskaren velat ha en äkta Mening hemma för att studera, men de få exemplar han lyckats fånga bara rymde eller dog. Först vågade han knappt tala om sina fynd i forskarsamhället, eftersom Meningen där var icke-existerande. Men så rådgjorde han med några kollegor, som till hans glädje visade sej pigga på att skapa en ny variant av Meningen med genmanipulation, en sort som lät sej massuppfödas och häckade i fångenskap.

Patent på en sådan skulle bli en guldgruva. Meningen häckningsgen var snart identifierad, och levande exemplar framställdes. De lade sina ägg och ruvade dem, men tyvärr kunde de omöjligt frambringa Meningen sång. Och någon som helst

effekt på sjuka människor hade de inte. Experimentet blev utskrattat.

Forskarens karriär var slut innan han fyllt fyrtio. Han tappade livsmodet, och som en konsekvens föll också hans privatliv i bitar. Det ledde i sin tur till att hans hälsa började vackla. Efter några år var han en skugga av sej själv. Någon rådde honom att alltid sova med öppet fönster. Ett skratretande råd i hans situation, tyckte han med rätta. Men det var lätt att följa.

Så en morgon vaknade han med en stark känsla av att inte vara ensam. Han fylldes av en oförklarlig stark tillit till verkligheten. Den var nära och den var överallt. Han ingick i ett sammanhang, där allt var bräddfyllt av en innebörd långt utöver vad en människa kan fatta, och där det allra minsta är lika viktigt som det stora. Något darrande lätt som en vinge mot kinden. Han slog upp ögonen och där, på täcket, satt en liten klarblå fågel.

Eva Moberg

Eva Moberg, författare och debattör (1932 - 2011, dotter till Vilhelm Moberg) var en person som ständigt befann sig i samhällsdebattens centrum, alltifrån 1960-talets genombrottsessä Kvinnans villkorliga frigivning via debatter om mansrollen och de patriarkala strukturerna till en skarp civilisationskritik.

I *Prima materia* (Ordfront 2003) där *Sagan om Meningen* ingår, finns ett spännande urval av hennes essäer.

FIVH aktuellt

Från Framtiden I våra händer har vi under hösten sänt följande mailbrev:

A) Till Studieförbundens riksorganisationer har vi sänt FIVH:s motion om en "Riksomfattande skattefinansierad folkbildningskampanj"

Vi vill att riksförbunden förbereder sig för att en sådan kampanj, som vi hoppas, blir aktuell och att studieförbunden runt om i landet ges beredskap för start av kurser och studiecirkel som förbereder folk för att strängare miljö- och klimatrestriktioner kommer att behöva utlysas av regering och riksdag.

Aktuella studieförbund för vårt brev:

Studieförbundet, ABF, Bilda, NBV, Medborgarskolan, Sensus, Studieförbundet Vuxenskolan och Folkuniversitetet

B) Till Svenska kyrkans församlingar inom delar av Region Örebro län har vi ställt frågorna:

– Hur belyser och arbetar man i församlingarna med, omställning för en hållbarare framtid, mentalt, inre förberedande, men också praktiskt och hur ser planerna för framtiden i stora drag ut?

C) Till Socialdemokraternas medlemstidning, Aktuellt i Politiken, är ett brev

sänt som informerar om att vi under året, med dokumentet Jordens resurser, skrivit till alla fackförbund om vikten av att begränsa framtida lönekrav för att medverka till en mera hållbar framtida samhällsutveckling.

Förhoppningen är att man i medlemstidningen ska väcka till diskussion och ställningstaganden i frågan om miljö, sparsamhet och rättvis fördelning av jordens resurser.

Hemsida

www.framtiden.a.se
Kalendarium, uppdateras varje vecka. Livsstil. Klimat, Bruka och Bo, Organisationer. Arkiv

Du kan köpa lösnummer av detta nummer för 8 kr styck. Ring 08-640 82 80 eller maila prenumeration@miljomagasinet.se